

POŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštних organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 24 dinarjev na leto. Naročnina se vnaprej plačuje. — Oglasi po dogovoru. — Poštnina plačana v gotovini.

Rokopise na uredništvo „Poštnega Glasnika“ v Ljubljani. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvu lista. Rokopisi se ne vračajo.

Letnik V.

V Ljubljani, dne 1. junija 1925.

11. številka

Joško Čampa:

Organizacija in naš tisk.

V Ljubljani je dehur, ki noč in dan žre knjige, od sebe pa ne dá najmanjše fige.

(Prešern.)

Zadnje čase so se začeli nekateri ljudje spodtikati nad pisanjem »Poštnega glasnika« in mu v šolmašterski pozi dajejo svoje nauke. Glede na stališče, ki ga zavzemajo posamezniki, pa tudi nekatera društva napram našemu tisku, mislim, da ne bo odveč, če o tem izpregovorimo javno nekaj odkritih besed.

Vsak javen organizirani pokret brez tiska, brez svojega glasila, je nepopolen. Lasten in neodvisen časopis je organizaciji potreben, kakor človeku jezik in usta. Mislite si samo, kaj bi bile velike politične organizacije brez tiska. Kako bi mogle tako velike organizacije obveščati svoje člane in somišljenike, raztresene po vseh krajih zemlje, o važnih ukrepih, o aktualnih pojavih v organizaciji, jim tolmačiti svoje nazore in ideje, ideologijo svojega pokreta, kako pridobivati nove somišljenike za svoje programe? In obratno, kje naj bi tolmačili članj in somišljeniki svoje mnenje in težnje? Kakor si ne moremo misliti sveta brez solnca, tako si ne moremo predstavljati dandanašnjega javnega življenja, ki ga moramo smatrati v celoti tudi kot široko zasnovano organizacijo, brez tiska, brez časopisja. Človeštvo napreduje v brzem tempu, in česar ljudje pred nekaj stoletji niso niti poznali, jim je danes potrebno kakor zrak.

Prva skrb vsake organizacije, strokovne in stanovske ravno tako kakor politične, je tisk. Tisti ljudje, ki so stali ob zibelki našega »Poštnega glasnika«, vedo dobro, da je vprašanje lastnega glasila ne samo eno izmed najvažnejših, ampak tudi težkih in kočljivih. Zlasti tisk manjših organizacij naleti že ob svojih prvih korakih na dvoje usodnih faktorjev: prvič, pomanjkanje materialnih sredstev, kajti kljub temu, da stoji danes na tako visoki in spopolnjeni stopnji, je tisk razmeroma še vedno draga stvar; drugič pa pomanjkanje dohodka vsebinskega gradiva. Organizacije, katerih člani so sami inteligentni in izšolani ljudje, — to bi veljalo zlasti za uradniške organizacije, — bi te druge zapreke praznaprav ne smele poznati. Toda zdi se, da zaostaja tisk baš teh organizacij za tiskom drugih organiziranih pokretov, celo delavskih. Sploh je to značilna poteza vseh stanovskih organizacij, v katerih se zbirajo umstveni ljudje, t. j. pretežni del narodove inteligence, da zaostajajo te stanovske organizacije glede uspehov daleč za drugim stanovi. V naših vrstah imamo vse polno ljudi z visoko inteligenco, ki se javno udejstvujejo vsepovsod, v najrazličnejših društvi, ki grade in delajo z vsemi svojimi umstvenimi silami, kamorkoli se človek ozre okrog sebe, hočejo pomagati in ustvarjati srečo vsem ljudem, samim sebi pa ne znajo in ne morejo pomagati. Zato je umstveni človek dandanes v materialnem pogledu najbolj be-

den in izčrpan, prolet v dobesedenem smislu tega izraza, daleč doli pod drugimi stanovi, v premnem oziru v dosti slabšem položaju, nego ročni proletarijat.

Ljudje, ki bi mogli koristiti svoji stanovski organizaciji s svojim umom, s svojim znanjem in s svojimi sposobnostmi, gledajo na delo svojih tovarišev v strokovni organizaciji z nekim nerazumljivim desinteresom in ima zato v celoti ves pokret organizacij duševnega delavstva videz, ko da bi bilo duševnega delavca sram, delati tudi zase, ko da bi bilo za inteligentnega človeka nečastno, da se bori za izboljšanje svojega gmotnega položaja in za svoj obstoj.

Isto je opaziti tudi pri tisku uradniških organizacij. Koliko imamo v svojih vrstah ljudi, ki z ognjevitostjo pisano besedo sodelujejo pri raznih javnih pokrepih, koliko imamo samo v mali Sloveniji priznanih javnih delavcev — državnih uradnikov, ki so avtorji priznanih ustvaritev, tičočih se najrazličnejših panog javnega življenja. Pa se ozrite sedaj na glasilo Osrednje Zveze vseh organizacij drž. nameščencev za Slovenijo! Ta list, ki bi moral biti glasilo, — in javnost, v kolikor se za naša vprašanja sploh zanima, ga kot takega tudi smatra, — ki bi moral biti glasilo vseh profesorjev, sodnikov, učiteljev, drž. inženjerjev itd., itd. je vsebinsko tako plitev list, da mu ga v vsej Sloveniji ni para. Nisem član O. Z., pa mi je vendarle nerodno, v javnem lokalu vzeti ta list v roke, ker imam zmirom občutek, da ta list vsej javnosti, vsakomur in vsemu narodu glasno kriči o naši brezprimerni indolenci, o nečuvnosti malomarnosti slovenskih drž. nameščencev. Ta mali listič se mi zdi kakor ogromno zrcalo, iz katerega odseva kakor v reflektorju duševna sterilnost slovenskega umstvenega človeka. In le čudim se, kako da ne občutijo te sramote, te nagote tudi drugi visoki inteligentni ljudje iz vrst drž. uradništva.

Pa pogledimo sedaj na našo organizacijo, na Savez pošt., teleg. in telef. nameščencev v Beogradu, ki še danes nima svojega glasila, kljub ponovnemu sklepu kongresa. Samo dve številki sta menda izšli po zadnjem kongresu, pa je spet mirno zaspal »Poštanski Glasnik«. Sploh pa je bil tako slabo urejevan, da se ni mogel držati. Nastane vprašanje, kako je mogoče, da je taka velika organizacija, kakor je naš Savez, brez svojega glasila. Ali ni to naša skupna sramota? Ali res ni mogoče dobiti v vsej državi med poštarji tucata ljudi in enega sposobnega urednika, ki bi mogli vzdrževati naši stroki, našemu številu in naši inteligenci primeren in dostojen stanovski list? Ali smo res vsi poštni nameščenci vse države duševno tako bedni, da ne moremo vzdržati pri življenju niti enega časopisa? Dejstvo, da naš Savez nima svojega glasila, je za nas vse ponižujoče, — za nas vse testimonium paupertatis.

Naš »Poštni glasnik« je edino glasilo našega stanu v državi. In še tega bi nekateri ljudje radi spravili s sveta, da bi bila sramota popolna in da bi bili poštni nameščenci v

naši državi edini v Evropi, ki bi bili brez svojega stanovskega glasila.

Neprijatelji našega »Glasnika«, — značilno je to, da so ti ljudje istočasno tudi neprijatelji naše Zveze in organizacije sploh, — očitajo našemu listu premnogo stvari. Nič ne rečem, saj ni to naše glasilo ravno na višku in tudi jaz bi mu to in ono oporekel, — toda lahko pa rečem, da se dosedaj nobenemu poštному uslužbencu v Sloveniji svojega stanovskega glasila ni bilo treba ravno sramovati, — predpostavljam, če je bilo njegovo obnašanje napram naši organizaciji tako, kakor treba. Dosedaj se naš list vsebinsko in tudi materialno lahko meri z vsakim drugim listom vseh organizacij drž. nameščencev v Sloveniji, če ne celo v vsej državi. Če pa ni tak, kakoršen bi moral biti, ni krivda na sedanjem vodstvu, ampak krivi ste vsi tisti, ki za list niste prav ničesar storili, še prav posebno pa tisti, ki ste se postavili na visok piedestal kritika. Naš list je odprt vsem, prav vsem članom Zveze, torej tistim, ki stopate na ta piedestal, prav tako, kakor vsem drugim. Na razglašajte torej raz to kritičsko leco svojih naukov in ne podučujte: tako in tako, ampak pojdite in delajte, pa bo list brž tak, kakor si ga sami želite. Naš list ni v zakupu posameznikov, ni last kakega konzorcija ali delničarjev, ki bi mu ukazovali, kako in kaj naj piše, ampak je last nas vseh in je zato smer lista odvisna od želja in zahtev celokupnega članstva. Tu nimajo posamezniki ničesar odločati, tudi urednik ne. V tem se naš list razločuje od drugih, zlasti od političnih listov, ki jim diktirajo smer posamezniki in pa banke.

(Konec prih.)

Vsi poštni nameščenci morajo biti organizirani!

Poročilo

o rednem občnem zboru Zveze poštних organizacij, ki se je vršil dne 17. maja 1925 v dvorani Mestnega doma v Ljubljani.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročilo predsednika.
3. Poročilo tajnika.
4. Poročilo blagajnika.
5. Poročilo revizorjev.
6. Volitev predsednika.
7. Volitev I. in II. tajnika.
8. Volitev preglednikov računov.
9. Zvišanje članarine.
10. Slučajnosti.

Navzočih 136 članov in članic.

Ker je bilo ob 14. uri premalo članov prisotnih, otvori predsednik Urbančič občni zbor v smislu pravil pol ure kasneje. — Uvodoma pozdravlja zborovalce, zlasti zunanje člane, kakor tudi zastopnika direkcije gospoda sekretarja Peršiča. Zapisnikarjem občnega zbora imenuje tov. Borštnerjevo. Prečita pozdravno brzojavko Saveza, ki želi, da naj vse na občnem zboru zbrane člane prežemlje zdrava misel in solidarnost v svr-

ho zaščite pravice in interesov osebja poštne in telegr. stroke. Na to predlaga, da naj se odpošlje brzojavni pozdrav Nj. Vel. Kralju, g. ministru pošte in brzojava ter Savezu pošt. telegr. i telef. nameštenika.

1. Ker je bil zapisnik zadnjega občnega zbora v celoti priobčen v lanskem Poštnem glasniku, se čitanje zapisnika na splošno željo zborovalcev opusti.

2. Poročilo predsednika Urbančiča: Tovariši in tovarišice! — Zopet je prešlo leto, ki je končalo za nas državne nameščenice ravno tako slabo ali pa še slabše, nego prejšnja leta. V pretečenem letu smo upali, da se naš položaj izboljša z obljubljenimi izpremembami uradniškega zakona, a tudi ta edini up je šel po vodi in Bog ve, če se bo ta prepotrebna izprememba naše pragmatike sploh kdaj izvršila. Posebno oster bič za drž. nameščenice je člen 234 uradn. zakona, ki določa, da smo drž. nameščenice še do 1. sept. 1926 nestalni.

Toda ne zabavljajmo samo na merodajne faktore, ki nam ne dajejo tega, kar neobhodno potrebujemo za življenje, temveč zabavljajmo — in sicer prav glasno — sami nase. Če si do danes nismo izvojevali, kar nam gre po vseh božjih in človeških postavah, smo si teh neuspehov sami krivi. Zabavljati znamo prav dobro, da bi se pa dobro organizirali in podprli moralno in gnotno svoje organizacije, tega pa ne storimo. Vlada prav dobro pozna trhele organizacije drž. nameščenice in se nam prav pomilovalno smeji, kadar ropotamo na shodih in sestankih in jo obsipavamo s papirnati bombami. Naš glas ostane glas vpiočega v puščavi in naše papirnate resolucije in protesti romajo v koš.

Povedal sem že večkrat, da smo drž. nameščenice podobni volu, ki ga žene deček in udriha po njem s palico. Gorje dečku, ko bi se vol zavedal svoje moči. Žalostna je ta prišpodoba, a se nam popolnoma prilega. Poglejmo po raznih naših shodih in sestankih in videli bomo, kako malo je zanimanja za našo skupno stvar, kakšna je ponavadi udeležba in koliko udeležencev posega v debato.

Poudarjam ponovno, da imajo vodstva organizacij premalo moralne in materialne podpore od strani svojih članov, zato hiraajo vse strokovne organizacije drž. nameščenice in izgubljajo na svoji borbenosti.

Tovariši in tovarišice! Če že ni mogoče vzpostaviti močne centralne organizacije vseh drž. nameščenicev, ojačajmo vsaj mi poštarji svoje organizacije, da si bomo mogli izvojevati vsaj tiste naše zahteve, ki nas najbolj bole. Članstvu je treba dopovedati, da nam nobena stvar ne bo padla sama od sebe z neba, temveč da bo treba še mnogo dela, predno pridemo do cilja. Zberimo se torej vsi pod skupno zastavo, prežeti z zavestjo, da je le v slogi moč in uspeh.

(Dalje prih.)

Omilenje stanovanjske bede drž. nameščenicev in upokojencev.

Novi stanovanjski zakon je s 16. majem t. l. stopil v veljavo, ni nam pa pričaral potrebnih stanovanj. Njegova določila dele najemnike glede višine najemnine, ki jim jo sme hišni lastnik naprtiti, v več kategorij. V zadnji kategoriji zavzema drž. nameščenice odlično mesto med ostalimi reveži, ki jih štiti zakon pred stanovanjskimi oderuhi. Tudi bi ne bilo v redu, ako bi nas zakon ne ščitil, saj je načrt zakona pripravila vlada, mati vseh drž. trpinov. Seveda se bo dobil med nami kdo, ki se bo zaradi degradacije, ki smo jo s tem zakonom doživeli, čutil moralno prizadete. Toda kdo bo tako sentimentalni v dobi moderne materializma!

Opasnejša postane stvar, če si jo predočimo s stališča najemodajalca. Hišnemu lastniku, ki plačuje visoke davke, razsoden človek ne more zameriti, če pred drž. nameščencem diktira najemnine, kakršno se mu zdi. Ko gre za koristi, prenehajo vsi obziri in gospodarju ne bo težko, izkonstruirati vzrokov, da te posadi lepo na cesto, in to tudi o Božiču, na sneg in led! Ali pa plačaj najemnine kakor tvoji bližnji, ki živi s posvetnimi blagrij v boljših odnošajih od tebe. Živel boš pa od naklonjenosti hišnega gospodarja.

Nočemo načenjati tu vprašanja povišanja naših stanarin, ki bi morale doseči vsaj 24-kratni znesek predvojnih stanarin, če že stanovanjski

zakon dovoljuje 24-kratni povišek predvojnega najemnine. Za rešitev tega vprašanja naj skrbijo stanovanjske organizacije, ki — kakor uče izkušnje — itak ne bodo dosti dosegle. Zato si moramo pomagati sami, in sicer brez običajnega cincanja, brez tuhtanja in brez znane komodnosti! Uradniki nismo na glasu spretnih organizatorjev na gospodarskem polju, vendar pa posega stanovanjsko vprašanje s tako silo v naše življenje, da mu moramo z združenimi močmi najti hitre in praktične rešitve.

Ko je vlada pripravljala načrt sedanjega stanovanjskega zakona, so prinesli listi vest, da bo vlada v vsakokratnem proračunu odprla po 30 milijonski kredit zadrugam v stavbne namene. Stanovanjski zakon te naide ni izpolnil, pač pa namerava izdelati vlada poseben zakon o uradniških stanovanjih. Naj se uresniči eno ali drugo, ali pa nobeno, na vsak način pa bo vlada prisiljena, pristopiti k rešitvi tega perečega vprašanja in dovoliti posebne kredite v stavbne namene. V izogib očitku, da nismo sami storili ničesar, smo kmalu po onih razveseljivih časopisnih vesteh pričeli s pripravami, ki so uspela že tako daleč, da je naš »Dom«, stanovanjska zadruga državnih nameščenicev in upokojencev, danes gotova stvar. Stavbnih zadrug s podobnim namenom obstoja danes že mnogo, toda vse so ponajveč odvisne od privatnega (bančnega) kapitala. In prav v tem je nevarnost. Najbolj pa vznemirja zadrugnika valutno vprašanje. Čisto gotovo. Saj moramo upravičeno računati, da je verjetnost porasta dinarja mnogo večja, nego verjetnost njegovega padca. V istem razmerju se pa dvignejo še neporavnani krediti. Ta pomislek pri naši zadrugi odpade, ker se bo dinarska valuta zavarovala po določenem načrtu s posojilom v tuji zdravni valuti.

V nič manjši meri je za zadrugnika važno, kdaj pride do stanovanja. Glede tega je določen ključ, po katerem dobijo razpoložljivo stanovanje reflektant, ki ima največ prednostnih točk. Prednostne točke pa pridobi zadrugnik po določenih momentih, kakor: čas priglasitve, število družinskih članov, deložacija, število vplačanih deležev, nehigienično ali neprimerno stanovanje, samski člani, ki se zaradi pomanjkanja družinskega stanovanja ne morejo poročiti itd. Vse ostalo, kar mora vsakega zadrugnika zanimati, je »razvidno iz zadrugnih pravil.

Akcija bo tem uspešnejša, čim živahnjejše bo zanimanje zanj in čim večje bo število članov zadruge; kajti od števila vplačanih deležev je odvisna višina podanega jamstva, od tega zopet višina kredita, ki ga zadruga doseže pri vladi. Zato končujem z apelom, da vsakdo izmed nas, ki ga tarejo ali ki ga utegnejo že v kratkem tretji stanovanjske skrbi, pazno prečita zadrugna pravila in najkasneje od izrednega občnega zbora našega »Doma«, ki se bo vršil v prvih dneh julija, prijavi svoj pristop. Ob pristopu plača član samo pristopnino v znesku 30 Din. Izredni občni zbor naše stavbne zadruge pa bo dovolj impozanten in naj dokaže, da se v skupni sili strnemo vsi, ki smo misera plebs, da dovedemo svojo gotovo hvalevredno akcijo do zaželenega cilja. Če pa tudi pri tej priliki ne bomo znali biti složni, potem pa nikar ne jadikujmo in zabavljajmo čez druge. Najprej si pomagaj sam in Bog ti pomore!

Kraj in čas občnega zbora zadruge priobči odbor prijavljenim članom še posebej. Opozarjam pri tem interese, da si pridobijo do občnega zbora prijavljeni člani prednost pri oddaji razpoložljivih stanovanj. V interesu vsakega izmed nas je tedaj, da se včlanijo pri zadrugi vsaj do izrednega občnega zbora. Nove člane sprejemajo pri posameznih uradih za to določeni zaupniki, kakor tudi gospod Klemenčič, šef prometa pri poštni hranilnici (bivši čekovni zavod), Beethovnova ulica šte. 7/1, vsak delavnik od 8. do 14. ure.

V Ljubljani, dne 25. maja 1925.

Odbor »Dom«-a, stavbne zadruge državnih nameščenicev in upokojencev, r. z. z o. j. v Ljubljani.

Organizatorično gibanje.

Zapisnik

seje širšega odbora Zveze od 12. maja 1925.

Sejo vodi predsednik pod naslednjim dnevnim redom: 1. Došli dopisi, 2. Predlogi k občnemu zboru Zveze, 3. Služajnosti.

1. Tajnik, priča dopis spliške organizacije, v katerem naproša Zvezo, da naj se na IV. kon-

gresu Glavnega saveza organiz. drž. nameščenicev zavzame za zahteve poštinih nameščenicev in skuša spraviti njihove glavne zahteve tudi v resolucijo, ki jo sestavi kongres. — Dopis je došel prepozno, v ostalem pa je na kongresu poštne osebje itak zastopal predsednik Saveza poštinih organizacij g. Tomo Jovanović, ki je obenem tudi podpredsednik Glavnega saveza. — Zveza je dobila od mestnega magistrata v Ljubljani dopis, s katerim sporoča, da je Zvezi na razpolago za njen občni zbor dvorana Mestnega doma proti odškodnini 50 Din. — Došel je dopis tov. Kavsa, ki poroča, da odlaga mesto predsednika v razsodišču, ki se je sestavilo v svrhu razčiščenja zadeve Čampa — Zupanec. Tajnik Čampa naproša predsednika, da imenuje zapisnikarja, ki bo vodil sejni zapisnik, dokler bo odbor obravnaval to zadevo, v kateri je on prizadet. — Predsednik imenuje zapisnikarjem tov. Jakšeta in ponovi v glavnih obrisih zgodovino te afere, ki se je obravnavala na zvezni seji od 18. decembra 1924. Na tej seji je namreč zastopnik maturantskega društva tov. Zupanec interpeliral predsednika, če mu je znano, da je povabila za časa Davidovičeve vlade SLS prvega tajnika Zveze tov. Čampo k sebi radi političnega preganjanja poštinih nameščenicev. Tov. Zupanec je čul, da se je baje tov. Čampa temu povabilu odzval in v tajništvu SLS imenoval one poštne nameščenice, ki bi jih bilo treba premestiti. Predsednik je na to interpelacijo izjavil, da mu ni o tem ničesar znano; ker pa je bil tajnik Čampa na tej seji odsoten, ga je pismeno pozval, naj se glede tega očitka izjavi na prihodnji seji, ki naj se čimprej skliče. Na prihodnji seji od 5. januarja 1925. pa prečita tajnik Čampa svojo izjavo, kjer pod častno besedo izjavlja, da nikoli ni bil pri SLS in da zato tudi ni mogel tam navesti kakih imen poštinih nameščenicev, ki bi jih bilo treba politično preganjati, zlasti, ker je znano, da ni imel z SLS nikoli nikakih stikov in tudi ni bil nikdar njen član in pristaš. Nasprotno je on v privatnih razgovorih z osebami, ki so imele zveze z ljudmi od SLS, svaril pred političnimi persekucijami poštinih nameščenicev. Ko pa se je raznesla vest, da bodo nekateri uradniki premeščeni v kraje izven Slovenije, se je izrazil v privatnem razgovoru, naj se skuša pri merodajnih političnih faktorjih ta namera preprečiti, če pa to nikakor in absolutno ni mogoče, naj se namera vsaj toliko omili, da bi bili prizadeti premeščeni samo iz urada na urad v istem kraju. (Govorilo se je namreč takrat o premeščitvah nekaterih uradnikov na direkciji). Bil je namreč mišljenja, da, če je zlo že absolutno neizbegljivo, naj se oziroma na rodbine prizadetih, ki bi z lokalno premeštitvijo ne trpele v gnotnem oziru in bi se dalo to zlo pozneje popraviti, dočim bi se škoda, ki bi jo utrpeli prizadeti vsled premeštitve izven Slovenije ali pa tudi samo izven dosedanjega službenega kraja, ne dala nikoli več popraviti.

Po tej izjavi tajnika Čampe je nastopil tov. Cerar, ki je izpovedal, da mu je tov. Čampa v nekem razgovoru sam priznal, da je bil pri SLS in tam zagrešil očitana dejanja. Priča tega njegovega priznanja je bil še neki drugi tovariš, vendar pa se tov. Cerar ni mogel spomniti kdo. Takoj nato se je javil drugi tajnik Zveze tov. Štaut, ki je izjavil, da je bil on tisti, ki je bil navzoč pri tistem razgovoru med tov. Čampo in Cerarjem, toda izpoved tov. Cerarja ni točna, ker se on dobro spominja, da se je tov. Čampa takrat izjavil, češ da je dobil ustmeno povabilo, naj se oglasi pri SLS, toda se temu vabilu ni odzval.

Ker so vsi trije vztrajali pri svojih trditvah, je odbor na isti seji sklenil, da se zadeva predloži v razčiščenje posebnemu razsodišču, v katerega naj imenujeta obe prizadeti stranki vsaka po dva zastopnika. Zastopniki pa si v smislu zveznih pravil volijo kot petega člana razsodišča predsednika. Za predsednika razsodišča je bil izvoljen tov. Kavsa; razsodišče je imelo dve seji, ker pa tov. Kavsa klub ponovnim poizkusom ni mogel sklicati nadaljnje seje, je predsedstvo odložilo. Vsled tega je prešla zadeva ponovno pred odbor Zveze, ki naj razpravlja o nadaljnjem postopanju.

Tov. Čampa: Preteklo je že pet mesecev, odkar je padel proti meni očitak političnega denunciantstva; dotični krogi, ki so ga iznešli, so imeli dovolj časa, da bi bili nastopili dokaz resnice. Toda tega dosedaj še niso storili, niti mi niso dali zadoščenja. Ker se bliža občni zbor Zveze in ker hočem nastopiti na občnem zboru čist,

zato prosim odbor, da naj se na današnji in ob enem zadnji seji pred obč. zborom zadeva definitivno razčisti, ker bi sicer ne mogel na obč. zbor in ker tudi sicer ne morem čakati, da se vleče stvar v nedogled. Ni moj namen in želja, da se odtegnem razsodišču, saj je bila to moja zahteva, toda uvidel sem, da razsodišče zadeve nikoli ne bo moglo razčistiti. Dve priči sta, ki prihajata pri razčiščenju v poštev, in vsaka vztraja pri svoji izjavi, ki se medsebojno zanikata. Zato je poslovanje razsodišča iluzorno. Prosim, da me odbor ali obsodi, ali pa izreče mojo nekrivdo.

Tov. Jereb: Zadevo smo izročili razsodišču, zato je kompetentno za razčiščenje samo razsodišče. Odbor bi mogel spraviti stvar z dnevnega reda le tedaj, če bi bili obe stranki zadovoljni s tem. Ker pa je na današnji seji odsotna ena izmed prizadetih strank, odbor o tem ne more sklepati.

Tov. Ferjančič je mnenja, da je dopis tov. Kavsa s formalnega stališča napačno naslovljen na Zvezo; izvoljen ni bil predsednikom razsodišča od Zveze, marveč od zastopnikov obeh prizadetih strank in zato bi moral naznaniti svoj odstop le tem, ne pa Zvezi.

Preds.: Pravila Zveze so v tem pogledu nejasna in tudi nismo še imeli nikakega precedenčnega primera, vendar pa ne more biti nikakega dvoma o tem, da Zveza razsodišče lahko odstavi, ker ga je tudi sama postavila. Razsodišče je ad hoc vzpostavljen začasni odsek in je podrejen Zvezi; vsled tega je tudi dopis tov. Kavsa pravilno naslovljen.

Po daljši debati, v katero posežejo tov. Luznar, Čeh, Jereb, Dular, Štut in Martinšek in po objašnjenju tov. Jakšeta, zakaj da ni prišlo razsodišče do delovanja izjavita zastopnika, ki ju je določil razsodiščni tajnik Čampa, da odlagata svoje zastopstvo, ker pod danimi okoliščinami ni izgleda, da bi prišlo razsodišče do kakega pozitivnega zaključka.

Ker izjavi tov. Čampa, da reflektira edinole na razsodbo širšega odbora Zveze, stavi tov. Jakše naslednji predlog: Širši odbor Zveze ugotavlja na svoji seji, da razsodišče, ki mu je bila na seji dne 18. decembra 1924 poverjena naloga, da razčisti zadevo Zupanec-Čampa, ni zadostilo svoji nalogi. Zato sklene širši odbor Zveze: 1. Razsodišču dana naloga se z današnjim sklepom zopet odvzame, 2. Širši odbor Zveze je prepričan o neosnovanosti očitkov proti I. tajniku Zveze, 3. Širši odbor Zveze izreka za to prijetu tajniku tov. Čampi popolno zaupnico v sporni zadevi, s pripombo, da je zadeva s tem za Zvezo enkrat za vselej končana.

Predlog je bil sprejet proti 3 glasovom.

Tov. Jereb protestira v imenu društva prometnih uradnikov proti temu sklepu, ker se mu zdi glasovanje širšega odbora Zveze preenostransko, istotako tov. Čeh, ker je mnenja, da bi moralo izreči razsodbo razsodišče. — Tov. Ferjančič izjavlja, da je sicer prepričan o tem, da tov. Čampa ni delal v škodo članstva Zveze, vzdržuje pa se glasovanja radi formalne stilizacije predloga, ker je mnenja, da mora zadevo razčistiti razsodišče.

2. Odbor vzame v pretres nekatere predloge k občnemu zboru Zveze in sklene med drugim, da se vrši po občnem zboru v restavraciji »Zvezda« zabavni sestanek v počastitev zunanjih gostov. V ta namen votira Zveza znesek 500 Din in prosi, da prispevajo k temu tudi Sekcija in Osrednje društvo nižjih poštinskih uslužbencev.

3. Tov. Martinšek vpraša, kaj je z legitimacijami za polovično železniško vožnjo. Predsednik poroča, da so legitimacije že došle in jih je začela direkcija že razpošiljati. Nato dajeta predsednik in tov. Dular še nekatere informacije glede amb. dnevnice, nočnih in štetja vojaških let, nakar zaključijo predsednik sejo ob 22. uri.

Občni zbor »Društva poštinskih uradnikov«.

Dne 10. maja t. l. se je vršil v Zidanem mostu v posebni sobi kolodvorske restavracije redni občni zbor Društva poštinskih uradnikov za Slovenijo. Udeležba je bila povolna, pričakovali pa smo še večje. Vzrokov je pač več: nekateri so res preoddaljeni, kar je združeno z velikimi stroški, drugi se zopet niso mogli odstraniti od doma radi službe, pri nekaterih pa seveda manjka, kakor pri vseh drugih tovariških društvi, še vedno pravo zanimanje za društveno delovanje in mislijo, če plačajo svojo članarino, da so že zadostili vsem društvenim dolžnostim, nekatere pa je odvrnilo deževno vreme.

Predsednik tovariš Lichteneker pozdravi vse navzoče, zastopnika direkcije pošte in telegrafa gospoda dr. Lebarja, zastopnika Zveze poštinskih organizacij tovariša Dularja — in se spomni umrlega prvega slovenskega poštne direktorja gospoda dr. Janka Debelaka.

Nato preide predsednik na dnevni red in oriše izčrpnno društveno delovanje v preteklem letu, predvsem obravnava že odposlane in predložene vloge. Poroča, da se je na zadnjem občnem zboru sprejeta resolucija odposlala na ministrstvo pošte in telegrafa in na ministrski svet, prepis te resolucije pa direkcijski pošte in telegrafa v Ljubljani. Nadalje se je ponovno predložila resolucija na ministrstvo pošte in na ministrski svet glede erariziranja razrednih pošt, na kar so bile kmalu nato res erarizirane razredne pošte I. razreda. Ker se je bilo bati, da bodo te novo erarizirane pošte vnovič razpisane, se je v tej zadevi interveniralo pri direkcijski in odposlala vloga na ministrstvo, da ostanejo vsi upravniki ozir. starešine podržavljenih pošt še nadalje na svojih mestih in da se te pošte sploh ne razpišejo — kar se je tudi zgodilo.

Kmalu nato so bile podržavljene že tudi nekatere pošte II. razreda in je upati, da bodo v teku enega leta podržavljene vse pošte II. razreda.

Kaj se je s podržavljenjem pošt doseglo, vedo vsi prizadeti tovariši, posebno še oni, kateri so iz lastnega žepa in lastnih osebnih prejemkov doplačevali letno na uradnem pavšalu.

Tudi vloga glede prevedbe uradnikov in starešin iz 3. skupine v 2., ozir. iz 4. v 3. položajno skupino je imela uspeh in se je že prevedlo nekaj uradnikov iz 3. v 2. skupino in skoro vse starešine iz 4. v 3. položajno skupino.

Vložila se je tudi ponovno vloga glede ukinjenja blagajniške službe ob nedeljah in praznikih, kakor tudi glede ukinjenja večerne brzozjavne odjave. Vloge sicer še niso rešene, pričakovati pa je ugodne rešitve obeh vlog, vsaj za vse podržavljene pošte.

Sklenilo se je, da bodo delegati našega društva glasovali na občnem zboru »Zveze poštinskih organizacij« za povišanje članarine, vsled česar se bo naša članarina povišala od 5 na 6 dinarjev, torej za en dinar mesečno. (Dalje prihodnjič.)

To in ono.

Izjava. Na prošnjo podpisanega objavlja uredništvo naslednjo izjavo:

»Slovenski Narod« od 21. maja t. l. me obdoljuje, da sem bil za časa Davidovič - Koroščeve vlade enkrat pred proskripcijskim forumom v Jugoslovanski tiskarni, kjer sem bil kot »klerikalni zaupnik« navedel imena nekaterih poštinskih nameščenecv v svrhu političnega preganjanja. Proti odgovornemu uredniku »Sl. Naroda« sem vložil radi te obdolžitve po svojem zastopniku tožbo, in upam, da bo ustrezno s tem tudi mojim nasprotnikom v organizaciji.

Bogu bodi potoženo, da živimo v eri, ko je treba napraviti svojega nasprotnika s silo »klerikalca« in pokazati nanj s prstom. To učinkuje na svojem mestu sigurno.

Majhni ste, vi moji nasprotniki, — tako stršno majhni! V neronski duši hlasta povampirjena sla po krvi in seka kakor razkačena zver po svojih žrtvah z zobmi, izbrušenimi od brezmejnega sovraštva.

Do takih duš ne najde pota nobena človeška beseda.

Joško Čampa.

Majniški izlet Sekcije ptč. činovnikov. Po sklepu odbora seje Sekcije od 14. maja t. l. priredi Sekcija tudi letos svoj takozvani »majniški izlet«, in sicer v nedeljo 7. junija na Cerkniško jezero. Spored je sledeči: odhod iz Ljubljane v nedeljo 7. t. m. z osebnim vlakom ob 9.40, dohod na Rakek ob 11.27. Iz Rakeka odidemo peš v Cerknico. Kosilo ob 13. uri v hotelu Žumer. Cena navadnemu kosilu (juha, meso in 2 prikuhi) 12 Din, cena boljšemu kosilu (juha, pečenka in 2 prikuhi) 15 Din, cena močnatih jedi (kdor bi želel) 6 Din. Po kosilu odkorakamo počasi na jezero, ki je oddaljeno pol ure od Cerknice. Po jezeru se bomo vozili s čolni (2.50 Din za osebo), peljemo se tudi na otok, kjer bo počitek in zabava. Proti večeru odidemo počasi v Cerknico, potem pa na Rakek do vlaka, ki odpelje ob 21.36 in ki došče ob 22.49 v Ljubljano. Polovična vozovnica 3. razreda za tja in nazaj stane 21 Din. Kdor hoče torej solidno preživeti lep dan, bo lahko izšel s 50 Din.

Vabimo vse člane Sekcije, njihove rodbinske člane, kakor tudi po njih vpeljane znance in prijatelje obojega spola, da se tega izleta v čim najobilnejšem številu udeležijo, da preživimo skupaj zopet nekaj tako veselih ur, kakor lani na Šmarjetni gori. Dobrodošli so nam tudi tovariši in tovarišice drugih poštinskih društev. Zlasti pričakujemo, da se udeležijo izleta v polnem številu tovariši in tovarišice z Notranjske. Ker pa je potrebno, da javimo do 3. junija v Cerknico, koliko udeležencev bo prišlo, oziroma, koliko jih reflektira na kosilo, naj vsak, ki pojde v Cerknico, takoj prijavi Sekciji, oziroma pri poštah Ljubljana I in Ljubljana 2 zaupniku Sekcije, ali hoče kosilo za 12 Din, ali kosilo za 15 Din, ali tudi močnato jed. Pozivamo vnetejše tovariše in tovarišice, da povedo to tistim svojim tovarišem in tovarišicam, ki morda ne čitajo »Poštne glasnika«, in naj skrbijo, da nas pojde vsaj 30 iz Ljubljane. Izlet bi bil preložen le v slučaju trajnega deževja. — Sekcija poštinskih, telegrafskih in čekovnih činovnikov.

Novo predsedstvo Zveze. Na občnem zboru Zveze poštinskih organizacij od 17. maja t. l. je bil izvoljen za predsednika Joško Jakš, za I. tajnika Joško Čampa in za II. tajnika Srečko Štut. Dosedanjega prezasluznega predsednika Karla Urbančiča je občni zbor imenoval za častnega predsednika. Ostali odbor se izbere na prvi seji širšega odbora Zveze. Obširno poročilo o poteku občnega zbora Zveze objavljamo v današnji številki in prihodnji številki »Poštne glasnika«.

Popravek. V zadnji številki »Poštne glasnika« se je vrnila v notici o računanju 15% poviška tiskovna pomota. Ta povišek se šteje v pokojnino šele po 35 službenih letih in ne po 32 letih.

Zahvala. Podpisani se društvu nižjih poštinskih uslužbencev najtopleje zahvaljujem za naklonjeno podporo po udarcu, ki me je zadela z izgubo moje soproge. Izjavljam pa, da naklonjene podpore ne sprejemam, ker sem čul o številnih tozadevnih prošnjah, ki prihajajo na društvo, in da bi to društvene blagajne še bolj ne obremenilo.

V Ljubljani, dne 20. maja 1925.

Martin Ban, poštini poduradnik.

Novo poživljena organizacija v Zagrebu. Po dveletnem spanju se je zopet prebudila in oživila organizacija poštinskih in brzojavnih nameščenecv v Zagrebu. V soboto 23. maja t. l. je bila izredna skupščina, na kateri se je ustanovila, odnosno obnovila organizacija po vzorcu naše Zveze. Imela bo samo 2 sekciji: uradniško sekcijo in sekcijo nižjih uslužbencev. Za predsednika je izvoljen vrli naš drug Ljubomir Lalič. Iz Slovenije je došlo na skupščino 6 delegatov. Obširneje poročilo o Zagrebški skupščini prinesemo v prihodnji številki.

† **Martin Novak.** V Kamniku je umrl v 84. letu upokojeni nadpoštar Martin Novak, vsekakor nestor slovenskih poštarjev. Pokojni tovariš je bil skozi ves čas svojega dolgoletnega službovanja zaveden član poštarskega društva in je aktivno sodeloval v organizaciji. V uradu, med tovariši in med prebivalstvom je bil splošno priljubljen. Na pogrebu je zastopal Sekcijo ptč. činovnikov njen blagajnik upokojeni uradnik tov. Berčon, ki je izrazil vdovi naše sožalje. Obžalovati je, da se niso številnejše udeležili pokojnikove zadnje poti njegovi stanovski tovariši. Pokoj njegovi duši! — Sekcija poštinskih, telegrafskih in čekovnih činovnikov.

Selski sluge, katerim se je štela služba samo od l. 1910 dalje, naj napravijo na ministrstvo prošnjo, da se jim prizna tudi služba pred tem letom, kajti ministrstvo bo upoštevalo selskim slugam celokupno službeno dobo od 21. leta starosti dalje.

Znana ugledna tvrdka

Drago Schwab

javlja vsem cenj. poštini uradnikom (cam), da prodaja vsa oblačila na mesečne obroke. Tozadevna pójasnila in drugo rešuje tvrdka obratno. 36

Odgov. urednik Konrad Šegula, Ljubljana. Izdaja Zveza poštinskih organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.

Manufakturna veletrgovina

Hedžet & Koritnik

Brzjavi: Hedžet. Ljubljana Telefon št. 75

SUKNO

za moške ob leke v največji izbiri in po najnižjih cenah pri

J. GROBELNIK, Ljubljana, Mestni trg 22.

Tvornica dežnikov

L. MIKUŠ,

LJUBLJANA,

Mestni trg številka 15
priporoča svojo bogato zalogo dežnikov in sprehajalnih palic.

Manufakturna veletrgovina

FELIKS URBANČ, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta št. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah. (22)

Modna manufakturna trgovina

Fabiani & Jurjovec

Ljubljana Stritarjeva ul. 5

Priporoča se pri nabavi blaga za obleke
Cene zmerne. Postrežba točna in solidna.

Konfekcijska tovarna

FRAN DERENDA & CIE., Ljubljana.CENTRALA: Poštno-hran. račun 10563. PRODAJALNA: Erjavčeva cesta 2.
Emonska cesta 8. Brzjavi: Derenda. Telefon Interurban 313. 249

Lastna novo-zgrajena tvornica moške, deške in otroške konfekcije ter vseh vrst uniform. — Prodaja svoje lastne izdelke po izredno znižanih konkurenčnih cenah tudi na drobno v detajlni trgovini na Erjavčevi cesti št. 2 (nasproti Dramskega gledališča). Vsem državnim stalno nameščenim uradnikom in uslužbencem proti primerni garanciji tudi na obroke. — Oglejte si našo bogato zalogo in prepričajte se o brezhibni prvovrstni ročni izdelavi in nizkih cenah.

The Rex Co.Ljubljana Zagreb
Gradišče 10. Sajmišče 56.
Telefon št. 268 int. — Ustanovljeno 1906.

Specijalna trgovina prvovrstnih pisalnih in kopirnih strojev, razmnoževalnih aparatov in raznovrstnih pisarniških potrebščin. Pisalni stroji na obroke.

Ljubljanska gradbena družba z o. z.

LJUBLJANA, Rimska cesta 13, telefon 527

Gradbeno podjetje, tehnična pisarna, parna žaga, tesarstvo za stavbe in pohištvo.

Josip Petelinc,

Sv. Petra nasip 7.

priporoča najcenejši nakup potrebščin za kroače čevljarje in šivilje, modno blago, palice, tovarniška zaloga najboljših šivalnih strojev „GRITZNER“ v vseh opremljajih za obrt. Kayser, Adler za čevljarje in krojače

Kupujte pri tvrdkah
ki inserirajo v našem listu!

Največjo izbiro vsakovrstnega usnja, čevljarskih in sedlarskih potrebščin, priporoča

ANDREJ SEVER

v Ljubljani, Stari trg 30.

Slamniki po znižanih cenah

ravno kar došli. Oblike od 60 do 150 Din. Otroški od 60 do 120 Din. Nakitni od 100 Din, dokler traja zaloga. — Oglejte si cene v izlozbi

MINKE HORVAT

modistka

Ljubljana, Stari trg št. 21.

Slovenska banka

centrala

Stritarjeva ul. LJUBLJANA Stritarjeva ul.
v lastni palači.Delniška glavnica Din 7.500.000.—
Rezerve Din 1.500.000.—Podružnice: Ljutomer, Dolnja Lendava
Afilijacija: Slavenska banka d. d. Zagreb

Izvršuje vse bančne posle, obrestuje vloge na vložne knjižice po najvišji obrestni meri.

„Z O R A“

družba z o. z.

Ljubljana, Kralja Petra trg št. 2
(nasproti sodnije)**nudi najceneje**prvorstni benzin in petrolej
amerikanske strojne, mazilne in cilindar-olja, karboline strojne masti, modro galico, žveplo itd.

Za nakup vseh pisarniških in šolskih potrebščin priporočamo tvrdko

M. Tičar, Ljubljana,
Selenburgova ul. 1, Sv. Petra c. 26.Elektrotrgovina **A. VERBAJS** Ljubljana (Kolizej) Gospodarska cesta št. 13

Tovarniška zaloga vsega elektrotehničnega - inštalacijskega materiala za slabi in močni tok, kakor: strojev, vsakovrstnih žic, aparatov, instrumentov, kuhalnikov, likalnikov, telefonov, elektr. zvoncov, svetil (lestencev, namiznih svetiljk) itd. itd. Blago prvovrstnih tovarn po priznani najnižjih cenah. Načrti in proračuni na zahtevo.

Veletrgovina z železnino in poljedelskimi stroji

FR. STUPICA, Ljubljana

Gospodarska cesta št. 1

nosilci, armature, sesalke, fittingi, stavbno in pohištveno okovje, razno orodje za vse vrste obrti, kuhinjska posoda, železno pohištvo, železne blagajne, gonilni jermeni, la Portland cement. Razni najboljši poljedelski stroji. Zaloga smodnika in drugih razstreljiv, vžigalnih kopic in vrvic.

Fran ŠKAFAR, Ljubljana

Rimska cesta 16

Mizarstvo s parno silo. Bogata zaloga modernega pohištva ter ameriške pisarniške rouleaux-oprave.

Čevlji z znamkoso najboljši.
Zahtevajte
jih povsod!

Prodaja na malo v Ljubljani:

Na doželi

Breg 20

v vseh večjih

Aleksandrova c. 1

Prešernova ul. (Seljak) trgovinah s čevlji

Na veliko pošilja tovarna

PETER KOZINA & Ko. Tržič,

Ceniki na zahtevo zastoj!

Vsak član „Zveze“ bodi naročnik „Poštnega glasnika“

Prometni zavod za premog

d. d. v Ljubljani

prodaja premoga iz slovenskih premogovnikov

vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov za domačo uporabo kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava na debelo

inozemski premog in koks

vsake vrste in vsakega izvora ter priporoča posebno prvovrstni čehoslovaški in angleški koks za livarne in domačo uporabo, kovaški premog, črni premog in briquete

Naslov: Prometni zavod za premog d. d. v Ljubljani,
Miklošičeva cesta št. 15, prvo nadstropje.**LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA**Delniška glavnica:
Din 50.000.000.—Skupne rezerve ca
Din 10.000.000.—

SE PRIPOROČA ZA VSE BANČNE POSLE

Centrala: LJUBLJANA - DUNAJSKA CESTA

PODRUŽNICE:

Brezice
Celje
ČrnomeljGorica
Kranj
MariborMetković
Novi Sad
PtujSarajevo
Split
Trst

Agencija: Logatec

Brzjavni naslov:
Banka LjubljanaTel. št. 261, 413,
502, 503 in 504

SE PRIPOROČA ZA VSE BANČNE POSLE